

VOSTJE DE KRANTENBOER

We keren nu even terug, 40 jaar terug...

Op het Canadezenplein (nu de Bolle), ook gekend als 't klein marktje, waren heel wat café's en ook een aantal gekende winkels.

Apotheker Dumortier, Au Lilas Blanc van Madame Bailyu, Musschoot "den horlogemaker" en het krantenwinkeltje van Vostje, en verder in de straat nog de kledingzaak van De Wispelaere.. en Robert die voorzitter was van het feestcomité.

Het was de tijd dat er nog basket gespeeld werd op het marktpleintje... en het centrum van Heist vol leven zat.

Maar nu even terug naar Vostje.

In januari 1974 schreven de kranten : Cyriel Devos uit Heist gaat met rust, gaat op pensioen, en... gaat op zijn lauweren rusten.

Méér dan veertig jaar was hij een dagelijkse bezoeker bij zovele Heistse families om er de krant te deponeren.

Even kloppen of aanbellen, de deur open steken en roepen : Vostjeeeeeeeeee.

Op zijn veel te grote fiets sleurde hij dag- en weekbladen mee en telkens weer sprong hij op een specifieke manier om terug op zijn fiets te geraken.

En aan het gebulder te horen wist men dat hij alweer zijn 'zate' gemist had en op de buis terecht gekomen was. Tot groot jolijt van de mensen, maar een grote ramp voor zijn edele delen.

Ooit moest hij elke dag zijn voorraad kranten halen in Blankenberge, met de fiets...

En dan had hij nog een ronde in Zeebrugge.

Na de ochtendronde trok hij in de zomer naar het strand om er vreemde kranten te verkopen.

In totaal zou Vostje zo'n 80.000 km verreden hebben, wat toch bijna twee maal een toer rond de wereld is.

Vostje werd opgevolgd door Pietje Delille.

Maar Vostje bleef nog jaren actief in het verenigingsleven, vooral in het muziek van de "blauwe".

Ook in de koersmiddens was hij niet weg te slaan. Niet te verwonderen als men weet dat hij mede aan de wieg stond van de Kustpeil in 1945.

Hij had dan ook een vriendschappelijke relatie met de grote Willem Van Wijnendale en Berten Lafosse.

Had men het nog niet gekend dat was het zeker voor Vostje uitgevonden : klein maar dapper.

André Desmidt

Krantenman „Vostje” van Heist gaat op zijn lauweren rusten

Bijna 450.000 km. in de benen en nooit ziek

Cyriel De Vos, beter bekend als «Vostje», is aan zijn laatste jaar toe als dagbladverkoper. Hij gaat het wat kalmer aan doen en dat is hem van harte gegund. Werken kan hij! In het gezin van 8 kinderen immers was het reeds van jongsafaan werken geblazen. Door toedoen van een kennis begon hij in 1919, op dertienjarige leeftijd, als dagbladverkoper voor Heist en Zeebrugge.

afgelegd en buiten twee heelkundige bewerkingen die hem drie maanden uit de circulatie hielden, was Vostje nooit ziek. De mensen moesten toch hun krant hebben en dat ging voor.

Vijf jaar te voet

Het stilzitten trok hem nooit aan

Franse waren in trek. Van zondagsrust was er geen sprake, vermits toen ook nog die dag een krant verscheen.

Een ander stukje geschiedenis behelst de periode dat hij het «Het Algemeen Nieuws» rondroeg. Door het opblazen van de bruggen te Heist bestond er geen verbinding meer met Blankenberge en daarom moest Cyriel in de vroege ochtend met de fiets naar Blankenberge om zijn voorraad. Zijn dagelijks uitstapje werd weer korter na de herstelling van de bruggen, daar hij zich nu kon bevoorraden in Knokke. De toer van Zeebrugge heeft hij vijf jaar te voet gedaan. Tekort aan fietsbanden was daar de oorzaak van en het paar dat hij nog had, wilde hij zolang mogelijk sparen.

BRUGSCH HANDELSBLAD

CYRIEL DEVOS UIT HEIST GAAT MET RUST

De h. Cyriel Devos, die na jarenlange dienst afscheid neemt.

Na een welgevulde loopbaan van krantenverkoper gaat Cyriel Devos, te Heist algemeen «Vostje» genoemd, met rust. Een welverdiende rust mag men wel zeggen, vooral als men weet dat Cyriel reeds van zijn 14-jarige leeftijd af bedrijvig is en er dus een goeie 42 jaar op zitten heeft van krantenbezorgen en verkopen.

Hoe Cyriel er eigenlijk toe gekomen is om kranten te venten? Zijn ouders baatten een zaak uit ter Pannestraat en het gebeurde dat ze daar een logé hadden, een Antwerpenaar genaamd Henri Damster. Deze laatste was de man die te Heist, Duinbergen en Zeebrugge een dagblad aan de man bracht met wie «Vostje» in 1919 — hij was toen 13 jaar — hielp bij het ronddragen.

Een jaar later meende Cyriel dat

fiets. Bij goed weer zowel als bij slecht weer. Altijd.

Toen Cyriel Devos zijn legerdienst moest gaan vervullen — dat was in 1928 — werden heel wat stappen ondernomen om hem van soldaatje spelen te ontslaan. Niet dat hij dat niet aankon, maar daarmee zaten de klanten meteen zonder krant. Dank zij heel wat invloeden kon hij na zes weken legerdienst zijn soldatenjasje aan de haak hangen en weer de fiets op met zijn «gazettenzak». Voor Cyriel is dit nog altijd het mooiste moment uit zijn leven.

Hij trouwde dan in 1934 met Elisa Van Keirsbilck uit Oostkamp. Ze hadden twee kinderen. Bij de aankoop in 1944 van de bakkerswinkel van Eugene Bailluy op de kleine markt (nu De Bolle) werd Cyriel Devos volledig zelfstandig. Toen de zaak uitbreiding nam ves-

«De Gare»

Niet alleen zijn toer bouwde hij uit. Samen met zijn vrouw exploiteert hij in de drukste winkelstraat van Heist een krantenwinkel. De leukste straat in Heist blijkt «De Gare»: de smalste, waar men geen druk verkeer hoeft te vrezen. Hij komt daar reeds 50 jaar en zijn trouwste klant is Julie Utterwulghé, die van haar Gare niet scheiden kan. Zij werd er geboren en hoopt er ook te kunnen sterven. Pier Leirse met zijn akkordeon, Tille Strobandt, Mieltje Sikke evenveel lapnamen. Of ze goed geschreven zijn, dat weet Cyriel ook niet. Maar het waren solidaire, typische mensen in deze even typische straat.

Zijn grootste hobby is wielerveden. Hij was er dan ook bij, toen men in 1945 te Heist de eerste Kustpijl organiseerde. Uit deze periode kent hij zeer goed Willem Van Wijnendaale en Berten Lafosse.

Nu wil hij het wat kalmer gaan doen. Dat wil niet zeggen alles stilleggen, nee! Hier en daar een handje toesteken en misschien de man helpen die de zaak overneemt. Rustig aan echter. Voor ons verdwijnt er evenwel weer een stukje Heistse folklore. (dh)